

Marijin život (VII): Isusovo rođenje u Betlehemu

Božanska providnost se služila tim prilikama kako bi pokazala siromaštvo i poniznost s kojom je Božji Sin odlučio doći na zemlju.

1.10.2010.

Članci u vezi

Car Oktavijan August zapovjedio je da se obavi popis stanovništva u Rimskom Carstvu. Zapovijed je obuhvaćala sve: od najbogatijih do

najsiromašnijih. U Palestini se popis stanovništva morao obaviti prema židovskim običajima. *Kako je Josip bio iz kuće i obitelji Davidove, uzašao je iz Nazareta, grada galilejskoga, u grad Davidov, zvani Betlehem, u Judeji, kako bi se upisao s Marijom, svojom ženom, koja je bila trudna* (Lk 2, 4-5).

Tako evanđelist na jednostavan način počinje pripovijedanje o događaju koji je promijenio povijest čovječanstva. Put je bio dalek: nekih stodvadeset kilometara. Četiri dana puta – ako sve protekne normalno – u nekoj karavani koja putuje iz Galileje prema jugu. Marija nije imala obavezu prijaviti se prilikom popisa, jer je tu zadaću izvršavala glava obitelji. Ali kako je ostaviti samu kada je bila pred porođajem? I kako ne pratiti Josipa do grada gdje se – prema pismima – imao roditi Mesija? Josip i Marija morali su u tom čudnom hiru dalekoga cara

otkriti ruku Svevišnjega, koja ih je vodila na svim njihovim putovima.

Betlehem je bio malo selo. Ali u prilici popisa stanovništva postao je neuobičajeno živahno mjesto zbog priljeva velikoga broja ljudi. Josip se s Marijom uputio carskom službeniku kako bi mu platio porez i upisao se sa svojom ženom u carsku knjigu. Poslije je počeo tražiti mjesto gdje bi mogli prenoćiti. Tradicija nam je to prikazala kao uzaludno lutanje od vrata do vrata. Na kraju je došao u javno konačište, gdje se uvijek može naći neko mjesto. Međutim, nije ga bilo, nego je Josipa dočekalo dvorište zatvoreno zidovima. U središtu dvorišta bila je cisterna koja je osiguravala vodu oko koje su se smjestile tovarne životinje naslonjene na zid, nadstrešnice za putnike prekrivene starim krovom. Često su bile podijeljene zidovima čineći odjeljke pa je svaka grupa gostiju imala određenu privatnost.

Nije bilo prikladnoga mjesta kako bi Gospa rodila. Zamislimo Josipovu muku kada se približio čas porođaja, a on nije našao odgovarajuće mjesto. *Za njih nije bilo mjesta u svratištu* (Lk 2,7), piše sveti Luka. **Netko, možda vlasnik svratišta, morao ih je upozoriti na to da u okolici postoje spilje koje se koriste za smještaj životinja tijekom hladnih noći; vjerojatno bi se oni mogli smjestiti u neku od njih, dok se ne oslobodi mjesto u grad.**

Božanska providnost se služila tim prilikama kako bi pokazala siromaštvo i poniznost s kojom je Božji Sin odlučio doći na zemlju. Primjer za one koji će ga slijediti kroz stoljeća, kako objašnjava sveti Pavao: upoznajte milost našega Gospodina Isusa Krista, koji je premda bogat, postao siromašan zbog vas, kako biste vi bili bogati zbog njegova siromaštva (2 Kor 8, 9). **Kralj Izraelov, očekivan od svih naroda,**

Sin vječnoga Boga, dolazi u svijet na mjesto određeno za životinje. I njegova je Majka prisiljena ponuditi mu, kao prvu kolijevku, tijesne jase.

Ali Svemogući ne želi da taj jedinstveni događaj prođe potpuno neopažen. A u tom kraju bijahu pastiri: pod vedrim su nebom čuvali noćnu stražu kod svojih stada.(Lk 2, 8). Oni posljednji na zemlji, nomadski narodi sa stadima koji se brinu u ime drugih, biti će prvi u primanju navještaja tog velikog događaja: rođenja obećanog Mesije.

Anđeo im Gospodnji pristupi i slava ih Gospodnja obasja! Silno se prestrašiš. No anđeo im reče: "Ne bojte se! Evo javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! (Lk 2,9-10).

I nakon što im je priopćio Radosnu vijest, dao im je znak za one koji bi ga mogli prepoznati: I evo vam

znaka: naći ćete novorođenče povijeno gdje leži u jaslama. (Lk 2, 12). Iznenada, pred njihovim zadivljenim očima, pojavilo se mnoštvo anđelakoji su slavili Boga govoreći: *Slava Bogu na visinama i mir na zemlji ljudima dobre volje* (Lk 2, 14).

Krenuli su na put. Vjerojatno su uzeli poklone kako bi počastili majku i novorođenče. bila je to čast za Mariju i Josipa i dokaz da Bog bdije nad njihovim Sinom. Također su se ispunili radošću zbog veselja tih ljudi te su razmišljali u svom srcu kako se Gospodin smilovao siromašnima i malenima.

Po završetku svečanosti, pastiri su ponovno svratili brigu za svoja stada, *slaveći Boga za sve ono što su čuli i vidjeli* (Lk 2, 20). Nakon dvije tisuće godina, također smo i mi pozvani naviještati božanska čuda. *Jednoga svetoga dana svanulo nam je: Dođite,*

narodi i poklonite se Gospodinu; jer se veliko svjetlo danas spustilo na zemlju. (Treća misa božićnoga blagdana, zaziv prije Evandjelja).

J.A. Loarte

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/marijin-zivot-vii-isusovo-
roenje-u-betlehemu/](https://opusdei.org/hr-hr/article/marijin-zivot-vii-isusovo-roenje-u-betlehemu/) (30.03.2026.)